

UDENRIGSMINISTERIET

Besvarelse af spørgsmål nr. S
449 af 31. oktober 2011 til
udenrigsministeren stillet af
Søren Espersen (DF)

Spørgsmål nr. S 449:

"Vil udenrigsministeren presse på for, at Den Internationale Straffedomstol i Haag udsteder arrestordre mod Saudi-Arabiens konge og Kinas leder for forbrydelser mod menneskeheden?"

Svar:

Overordnet gælder, at Den Internationale Straffedomstol (ICC) har jurisdiktion over handlinger begået af statsborgere fra, eller på, territoriet tilhørende stater, der har ratificeret Rom-statutten. Hverken Kina eller Saudi Arabien har ratificeret Rom-statutten.

Herudover kan ICC gives jurisdiktion ved, at FNs Sikkerhedsråd med hjemmel i Pagtens kapitel VII henviser situationen i et givent land, herunder stater, der ikke er ICC statsparter, til ICC. En sådan henvisning kræver ni positive stemmer, herunder fraværet af et veto fra et af de fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet. Endelig bemærkes, at stater, der ikke er ICC statsparter, ad hoc kan afgive erklæringer, der giver ICC jurisdiktion over handlinger begået af statsborgere fra, eller på territoriet tilhørende, den pågældende stat.

I tilfælde hvor ICC måtte have jurisdiktion over en given situation udstedes arrestordre af ICC's Forundersøgelseskammer efter anmodning fra anklageren. Med hjemmel i Rom-statutten fokuserer anklageren sine undersøgelser på de personer, der bærer det største ansvar for de forbrydelser, der måtte være blevet begået, uanset disses status eller funktion. Ved udformningen af Rom-statutten forudså forsamlingen af statsparter, at Domstolen ikke ville have kapacitet til at retsforfølge alle tilfælde af disse forbrydelser. Derfor indeholder Rom-statutten bl.a. en bestemmelse, der pålægger anklageren, forinden der træffes beslutning om at rejse tiltale, at vurdere, om forbrydelsens grovhed er af en sådan karakter, at der bør rejses tiltale. Sådanne vurderinger har anklagemyndigheden i praksis foretaget på baggrund af faktorer, såsom forbrydelsens omfang og grovhed, konfliktens intensitet, i hvilket omfang forbrydelsen er systematisk begået, samt hensyn til ofrene. I øvrigt bemærkes, at ICC, herunder anklageren, i sin vurdering af, hvorvidt der i konkrete sager skal rejses tiltale, er uafhængig og er derfor ikke underlagt instruktionsbeføjelser fra statsparter.